

at man her til Lands vil være moden til at gaa over til Monopolsystemet. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Spørgsmaalet i det hele taget, men jeg har ikke hørt nogen Stemmer her i Tinget og heller ikke i Landstinget hæve sig til Fordel for Tobaksmonopolet, men det er muligt, at man en Gang kommer ind derpaa. At Udviklingen gaar i den Retning i Verden, tror jeg er sikkert nok, men det gælder her, at Monopolets Indførelse netop for denne Virksomheds Vedkommende, der er splittet i saa mange Smaavirksomheder, vil møde ganske særlig store Vanskeligheder.

Men vil man ikke Monopolvejen, er der ikke nogen anden Vej at gaa end Fabrikatbeskatningen. Nu siger det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode): En Fabrikatbeskatning kan jeg ogsaa være med til, men den skal ikke indrettes som Stempelbeskatning, den skal nærmest indrettes, forstod jeg ham, efter Øl- og Brændevinskatternes Mønster, altsaa en Fabrikatbeskatning, der nærmest efter Princippet om Tro og Love, efter Bøgernes Udvisende og Toldautoriteternes Inspicering af Fabriken, lægges paa Produktet. Men der er den Forskel paa Øl og Brændevin og paa Tobaksfabrikata, at i det ene Tilfælde er det et ensartet Produkt, i det andet Tilfælde er det det mest forskelligartede Produkt, hvor der kræves den allerfineste Sagskundskab til netop at opgøre Værdien. Det er en af de Grunde, hvorfor Værdibeskatning paa Tobak har vist sig saa vanskelig at gennemføre. (Rode: Man bruger den jo for Cigaretter.). Ja, Værditolden bruger man for Cigaretter, fordi de tekniske Vanskeligheder ere meget mindre der end for Tobaksblade, Cigarer og Raatobakker. Man bruger den for Cigaretter, men jeg tror ikke, at det ærede Medlem vilde faa Glæde af at faa den indført for Raatobak, hvilket er det afgørende, neppe heller for Cigarer. I hvert Tilfælde er det en Gang forsøgt og strandet. Men den Værdibeskatning, man har af de indførte Cigaretter, rækker jo ikke til de her i Landet fabrikerede. Jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at han vil have Fabrikatbeskatning uden Stempel. Men Analogien fra Øl og Brændevin kan ikke overføres paa dette Omraade. Tro og Love-Princippet, som er et meget godt Princip overfor et ensartet Produkt, kan man ikke bruge her; Erfaringen viser det ogsaa. Der er, mig bekendt, ikke et eneste Land, hvor man har Fabrikatbeskatning — og det er dog ikke saa faa — uden i Forbindelse

med Stempelsystemet. Det er Tilfældet i Nordamerika, i Tyskland og i Rusland, og ogsaa ved den nye Cigarettskat i Sverige foreslaar man Banderolesystemet indført. Det er den eneste virksomste Maade, hvorpaa en Kontrol kan gennemføres.

Naar det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) søgte at paavise, at her ikke var en rigtig Afpasning efter Værdien i dette Forslag, tror jeg ikke, at jeg behøver nogen lang Imødegaaelse deraf. Det ærede Medlem gjorde det, som man altid kan, hvis man har Lyst, hvor det drejer sig om Skattegrupper: han plukkede et Tal ud af den ene og et af den anden Ende af Skattegruppen. Det er klart, at gør man det, saa vil man altid kunne faa nogen Nedgang i Værdibeskatningen indenfor samme Skattegruppe. Det er ogsaa klart, at hvis man tager de allerdyreste og allerbilligste Cigaretter, man kan finde, saa vil det vise sig, at da man maa begynde et Sted med den laveste Sats og ende et Sted med den højeste, saa vil man altid kunne paavise, at Skatten for de billigste Cigaretter i Forhold til Værdien er højere end for de dyreste. Det lader sig ikke nægte, men det viser sig, naar man kaster et Blik paa Skalaen, at der saa vidt muligt er gennemført en virkelig Værdibeskatning, noget, man ikke har nu undtagen for de importerede Cigaretter. For de her i Landet fabrikerede har man ingen Værdibeskatning. Som sagt, jeg tror ikke, man kan blive ved at kalde paa Værdibeskatningen og afvise de Veje, ad hvilke en Beskatning efter Værdien af et indenlandsk Produkt virkelig praktisk lader sig gennemføre.

Jeg kommer nu til Forslaget om Skat paa Indkomst og Formue. Det ærede Medlem for Bjerrekredsen (Jørgen Jensen), hvis Tilslutning til Forslaget i det hele taget jeg takker for, gjorde nogle Bemærkninger med Hensyn til de mindste Indtægter. Han mente, at der havde det været heldigst at undgaa en Forhøjelse, og mente, at den særlig faldt tungt paa Landet i Sammenligning med Byerne. Dette Spørgsmaal, som det ærede Medlem her har rørt ved, reducerer sig i Virkeligheden til Spørgsmaalet om Skattefradragene. Ere Skattefradragene rigtige, eller ere de det ikke? Er der nogen Grund til at mene, at 800 Kr. i København i Købeevne svare til 700 Kr. i Provinsbyerne og 600 Kr. paa Landet? Der ligger egentlig Spørgsmaalet. Hvis der er Grund til at mene det, kan man ikke sige, at den 1,000 Kroners Indtægt trods det, at Fradraget er forskelligt, i Virkeligheden er højere beskattet